

af at forsvare Danmarks tilslutning til internationale konventioner.

Resultatet blev så denne her meget uskønne proces, som naturligvis har haft skadelige virkninger med hensyn til, hvordan man opfatter Danmark i udlandet, men det synes jeg i virkeligheden ikke er det værste af det. Det har jeg også sagt før. Det kan man se på, som man vil. Det allerværste er, at det har haft skadelige virkninger i udlandet i den forstand, at folk kan gå rundt og sige, at også i Danmark snakker man jo om, hvorvidt det er så vigtigt med det der med menneskerettighederne og et uafhængigt menneskerettighedscenter. Man har fået første del af historien, men man har ikke fået anden del af historien, og eneansvaret for det ligger hos regeringen.

På baggrund af hele det forløb kunne man jo have mest lyst til at tilslutte sig høringssvaret fra Det Humanistiske Fakultet på Københavns Universitet. En del af det lyder i al korthed:

»Fakultetet konstaterer, at der er tale om et politisk kompromis, hvorfor det ikke er hensigtsmæssigt at komme med principielle indvendinger mod konstruktionen.«

Det kan man jo sige er et høringssvar, der vil noget.

Men det kan vi jo ikke nøjes med her, det er jo os, der er tvunget til at vedtage det. Derfor bliver vi jo nødt til at kigge på en række af de spørgsmål, der skal kigges nærmere på: Spørgsmålet om den fulde rådigheds- og dispositionsret for den nationale menneskerettighedsinstitution over økonomien, som den ifølge Parisprincipperne er forpligtet til at have. Spørgsmålet om, hvorvidt det nye institut for menneskerettigheder får tilført ekstra økonomiske ressourcer for at kunne bistå ofre for forskelsbehandling ved at få behandlet deres klager. Spørgsmålet om, hvem der skal løse den opgave, som DUPI's repræsentantskab løser i dag og især i forhold til Institutet for Internationale Studier. Spørgsmålet om den skitserede ledelsesmodel, hvor direktørerne for DUPI, COPRI osv. i deres høringssvar skriver, at den foreslåede model er et klart tilbageskridt i forhold til den sammenhængende faglige og økonomiske ledelsesmodel. Spørgsmålet om, hvordan den kompetence, som går tabt ved slippet mellem nedlæggelse af Nævnet for Etnisk Ligestilling, og indtil funktionerne tages op af den nye konstruktion, kan minimeres eller helst fjernes. Spørgsmålet om, i hvilket omfang den nye konstruktion også skal gælde for Grønland. Spørgsmålet om at få afklaret, om hr.

Peter Skaarup har ret i, at det her forslag forhindrer kritiske bemærkninger til fremtidig lovgivning, det, hr. Skaarup kalder utidig politisering.

På alle de her områder er der behov for afklaring ikke alene af dem, men også af en række andre, der er nævnt i høringssvarene. Det er klart, at det er noget, vi må gå igennem under udvalgsarbejdet og stille spørgsmål til hver enkelt. Derfor vil jeg da godt sige, at vores endelige stillingtagen selvfølgelig vil afhænge af de svar, vi vil få under det fortsatte udvalgsarbejde.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KRF):

Det fremsatte lovforslag er bedre end frygtet, når man betænker den lange debat, der er gået forud, inden selve lovforslaget blev fremsat, og specielt selvfølgelig debatten om Det Danske Center for Menneskerettigheder.

Vi har haft en debat om debatten, nemlig forespørgselsdebatten, som blev rejst af Det Radikale Venstre for nylig, så jeg skal sådan set springe let hen over selve forhistorien. Den mener jeg vi har haft rig lejlighed til at diskutere.

Kl. 13.25

Jeg vil dog sige, at den meget uskønne debat, som vi har haft, blev foranlediget af en lidt uskøn aftale indgået mellem Dansk Folkeparti og regeringen.

Sammenlægningen af Dansk Udenrigspolitisk Institut, Center for Udviklingsforskning, Center for Freds- og Konfliktforskning til et nyt institut for internationale studier synes vi er ganske fornuftig, ja, den er nærmest oplagt, men efter Kristeligt Folkepartis opfattelse er det i den konstruktion ikke så oplagt, at Det Danske Center for Holocaust- og Folkekrigsstudier skal med ind under hatten.

Vi mener, at sådanne tilsvarende centre ikke bare i Norden, men også i Europa, er oprettet som selvstændige centre, og vi havde bestemt helst set, at det var fortsat dermed. Vi mener nemlig, at det center for det første ikke har eksisteret i mere end knap 2 år og for det andet adskiller sig fra de andre udenrigspolitiske selskaber ved det, at formålet bl.a. er bevarelsen af mindet om holocaust, f.eks. i forbindelse med en eventuel dansk mindedag for holocaust og andre folkekrigsdrab, at der er nogle undervisningsmæssige opgaver knyttet dertil, og så gør altså ikke mindst samarbejdet med andre centre både i Norden og i Europa, at vi faktisk ikke finder, at